

RDI2Club

EUROPEAN UNION

EUROPEAN
REGIONAL
DEVELOPMENT
FUNDWOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

Biogospodarka u najlepszych

Unia Europejska obrała kurs na biogospodarkę. Unijny potencjał biogospodarczy jest duży. Na początku drugiej dekady XXI wieku roczne obroty biogospodarki w Unii Europejskiej szacowane były na ponad 2000 bilionów euro. W tym sektorze zatrudnienie znajduje ponad 22 mln osób, co stanowi około 9% wykorzystanych zasobów pracy w całej unijnej gospodarce. Komisja Europejska szacuje, że do 2025 r. każde euro zainwestowane w biogospodarkę przyniesie wartość dodaną w wysokości 10 euro.

Polska także ma spory potencjał biogospodarczy, ale dopiero raczkuje w tej dziedzinie. Pomimo niesprzyjającego prawodawstwa, polskie samorządy też próbują rozwijać sektory bio. Biogospodarka będzie priorytetem w następnej perspektywie finansowej

UE 2021-2027. Dlatego właśnie już teraz warto się skupić na tych obszarach, a jest od kogo się uczyć. Liderzy w krajach UE, w tym Dania, Finlandia, Holandia i Niemcy, wprowadzili już krajowe strategie dotyczące biogospodarki. Na arenie międzynarodowej ambitne strategie w tej dziedzinie posiadają lub opracowują Chiny, Kanada, RPA i USA.

Świętokrzyskie także korzysta z okazji do „podglądania” przykładów dobrych praktyk w biogospodarce. Wizyty benchmarkingowe organizowane w ramach międzynarodowego projektu #R043 RDI2Club, współfinansowanego ze środków Programu Interreg Region Morza Bałtyckiego pozwalają uczyć się od najlepszych. Wizyta w kraju tulipanów pokazała doskonały przykład struktury klastrowej (Biobased Delta), anga-

żującej kluczowe dla rozwoju regionalnego środowiska: biznes, naukę i administrację do działań na rzecz rozwoju przedsiębiorczości w południowo-zachodnich Niderlandach, przy wykorzystaniu funduszy zewnętrznych. Dzięki zastosowaniu takiego modelu współpracy w ciągu zaledwie 10 lat klastrowy Biobased Delta stał się głównym motorem rozwoju regionalnego. Podstawą sukcesu są: ciągłe podnoszenie świadomości społeczności lokalnej odnośnie pozytywnego wpływu biogospodarki na jakość ich życia oraz umiejętność zachęcania firm do współpracy. Klastrowy Biobased Delta koncentruje swoją działalność na: zielonych surowcach, zielonych elementach konstrukcyjnych i zrównoważonym przemyśle przetwórczym. Działają tu m.in. oddział firmy SABIC, lidera w branży petro-

chemicznej, Kampus Zielonej Chemii w Bergen op Zoom, cukrownia Nieuw-Prinsenland i spółdzielnia rolno-przemysłowej Cosun, zrzeszającej ponad 9000 rolników i znanej m.in. dzięki produktom firm Suiker Unie i Aviko, jak również Bio Process Facility w Delft.

Ciekawy przykład estońskiego gospodarstwa mlecznego działającego w systemie obiegu zamkniętego, którego właścicielem jest Austriak, pokazał Instytut Środowiska w Sztokholmie, ośrodek w Tallinnie. To imponujące, jak na warunki polskie, przedsięwzięcie składa się z 4 tys. hektarów gruntów rolnych, z czego 2 tys. stanowi własność, a pozostałe 2 tys. to dzierżawa. Gospodarstwo produkuje paszę dla 2 tys. krów mlecznych, utrzymywanych w systemie alkierzowym w pełni zmechanizowanej

oborze. Pracuje tu zaledwie 65 osób. Przy gospodarstwie zbudowano instalację do produkcji biogazu wartą 6 mln euro, którą sfinansowano ze środków UE. Biogazownia produkuje 2 MW energii cieplnej i tyleż samo energii elektrycznej. Do produkcji biogazu wykorzystywana jest gnojowica z obór, część sianokiszonki, odpady z przemysłu rolno-spożywczego oraz przeterminowana żywność. Biogazownia oparta jest na niemieckiej technologii Navarro. Ciepłe powietrze wykorzystywane jest do ogrzewania zimową porą plastikowych rękawów stanowiących ściany obór, a energia elektryczna zabezpiecza pobór mocy dla urządzeń zbierających gnojowicę, jak i zasilających dojarnię. Z nadmiaru energii korzysta znajdująca się nieopodal szkoła oraz budownictwo wielorodzinne w pobliskiej

miejsowości. Osady powstałe w procesie produkcji biogazu wykorzystywane są jako nawóz w gospodarstwie rolnym.

Estońska „fabryka mleka” zdecydowanie odbiega od preferowanego w naszym kraju modelu gospodarstwa rodzinnego, chyba jednak bardziej cieszącego oko, ale jest dobrym przykładem gospodarki obiegu zamkniętego – wspomina Sławomir Neugebauer, dyrektor Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich i Środowiska w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego.

Kolejne ciekawe przykłady biogospodarcze już wkrótce w kolejnym artykule lub na stronie projektowej www.rdi2club.umws.pl